ערב יוֹם הזּכַּרוֹן / המורה שרה

Memorial Day Eve / Sara

קוֹל דְּמָמָה, The sound of silence. a moment of stillness. דַקַת דוּמְיַה, echoes of the past, ָהֵדֵי הֶעָבָּר, of a day that was, יוֹם שֵׁהָיָה, How different was I, אֵיךְ הַיִּיתִי אַחֵרֵת And how you were you, ָוְאֵיךְ הָיִיתָ אַתָּה, וּמאז כָּמוֹ חַלְפָה עוֹד מֵאַה.

and ever since as if another century had passed.

גַל זְכָרוֹנוֹת, שִׂיחוֹת שֵׁל חֻלִּין, בַּפַשָּטוּת מִקַרֵבֶת מָצִיאוּת וָדָמִיוֹן, מִשְׁתַּלְבִים כְּמוֹ בְּקֵסֵם בָּפֵלֵא יַלְדוּת, קָשׁוּרִים בַּמִּרְקַם שׁל סִפּוּר, שׁל חַיִּים. A wave of memories, of light conversations, simplicity that draws closer reality and imagination, blending like magic in childhood wonder. tied in a fabric of a story, of life.

ָיֶלֶד יָפֶה, מָעַזִּי, מִבְּטָחִי, ּכָנַחַל אֱיתַן הַנּוֹבֵעַ. חַמְקוּ הַיַּמִים עַבְרוּ הַשַּׁעוֹת, אהַבתי היא גוֹאה על גַּדוֹתֵיה. ּפָנֶיךָ, מַלְאָכִי, מִשְׁתּוֹקֶקֶת לְרְאוֹת, ַהַמִּשָּׁעוֹל מוֹבִילִי עַד אֱלֵיךָ. בֵּין עַרוּגוֹת שֵׁל פָּרַחִים, חֵלְקָה וַחֵלוֹם, מַצַאתִי מַחֱסֶה וּמִקְלֵט בִּצַּלְּךָ.

Beautiful child, my stronghold, protector, like a river's steady stream, ever flowing, The days slipped away, hours gone by, my love knows no bounds, overpouring. Your face, my angel, I long to see, The path guides my way to you. Among flower beds, a plot and a dream, in your shade I found shelter and refuge.

אוֹתִיּוֹת שֶׁבַּאֶבֶן שָׁפּוּ בַּדְמַעוֹת, ַנַחְתִּי קִמְעָה בְּגַנְּךָ. עָקבהּ שֵׁל שׁנה, נְמוֹגים הקּוֹלוֹת, אַך שִׁמְךָ חָרוּט כָּאן לָנֶצַח. שֶׁמשׁ שַׁקְעַה, עוֹד הַסַּהַר רַדוּם, צְלַלִיּוֹת מִתְעַמְעֵמוֹת בָּאוֹרְךְ. ָּרֶאֵב שֶׁבָּעַר בִּי, כֶּהֶה וְחַתוּם, לְמַגַּעוֹ הֶעֲדִין שֵׁל הַזְּמַן ַלֹא נָרְפָּא. Letters in stone, smoothed by tears, I rested a shade in your garden. The end of a year, voices fade, but your name is eternally carven. The sun sank low, a crescent still sleepy, silhouettes grow dim in your light. A pain that burned in me, is now numb and sealed, for time's gentle touch hasn't healed.